

காலனித்துவ ஏகாதிபத்திய காலத்தில் அறபு மொழிக்கு ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் அதனைப் பின்தொடர்ந்த எழுச்சியும்

திரு ஐ.எம்.தாலிப்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், அறபு மொழித் துறை
கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

E- Mail: thalibm@esn.ac.lk

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அறபு மொழியிலேயே அல்குர்ஆன் அருளப்பட்டு அதனுடாக நபிகள் நாயகத்தின் போதனைகள் நிகழ்த்தப்பட்டது என்ற அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இம்மொழிக்கு ஆன்மீக, லௌகீக ரீதியிலான பலமான உறவு இருந்துவரும் அதேவேளை, ஏனைய சமூக மக்களிடமும் இலக்கிய மொழி, சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்ற மொழி என்ற வகையிலும் அறபு மொழி மகத்துவமிக்க மொழியாக கருதப்படுகிறது. உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட அதிகார மாற்றங்களால் அறபுமொழி திட்டமிடப்பட்ட பல தேக்க நிலைகளைச் சந்தித்தது. அதன் விளைவுகளும் தாக்கங்களும் இன்னும் எதிரொலித்தாலும் அச்சவால்களை முறியடித்து, இன்றைய நவீன யுகத்தில் அறபு மொழியானது அரசியல், பொருளாதார, வர்த்தக துறைகளில் மேம்பட்டு விளங்குவதோடு, தேசிய மற்றும் சர்வதேச இராஜதந்திர கேந்திர முக்கியத்துவமிக்க அம்சங்களான சமாதானம், சகவாழ்வு மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற சர்வதேச உறவுகள் தொடர்பான அனைத்து துறைகளிலும் இன்றியமையாத ஒரு ஊடகமாக திகழ்கிறது. அறபு மொழி காலனித்துவ ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தால் மிகவும் நசுக்கப்பட்டு, அநேகிய தேசத்து மக்களுக்கே அது தாய்மொழி என்ற இயல்பான அந்தஸ்தையும் இல்லாதொழிக்க, அதனை அறிவியல் அரங்கை விட்டும்

புறந்தள்ளப்பட்ட போதிலும், இம்மொழி மீண்டும் புத்தெழுச்சி பெற்று, உலக அரங்கில் அதிகமானோரால் பேசப்படும் முதன்மையான மொழிகளில் ஒன்றாக எவ்வாறு முன்னேறியது என்ற நியாயமான வினா எழுவது இயல்பானதாகும். இவ்வினாவுக்கு வரலாற்று ரீதியான நிகழ்வுகளை மேற்கோள் காட்டுவதுடன், பல்வேறு சவால்களையும் சதிகளையும் முறியடித்து இம்மொழி வீழ்நடைபோடுவதற்கு புராதன மற்றும் நவீன அறிஞர்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது என்பதை வரலாற்று ரீதியான திறனாய்வின் மூலம் இவ்வாய்வு விடைகான விளைகிறது. இதற்கான தரவுகள் துறைசார் அறிஞர்களின் நூற்களிலிருந்து பெறப்பட்டு, பகுப்பாய்வினாடாக தரம்பிரிக்கப்பட்டு வரலாற்று ரீதியான தகவல்களை ஆதாரபூர்வமாக முன்வைப்பதற்கு துணைபுரிகின்றன. வியக்கத்தக்க பல சவால்களுக்கும் தாக்கங்களுக்கும் முகங்கொடுத்த அறபு மொழி வீழுகொண்டு நடைபயில்வதை வரலாற்று கண்ணோட்டத்தில் இக்கட்டுரை விவாதிக்கிறது. இதன் உசாத்துணைகள் யாவும் அறபு மொழி ஆக்கங்களாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திறவுச்சொற்கள் : அறபு மொழி / காலனித்துவம் / ஏகாதிபத்தியம் / தாய்மொழி

1. அறிமுகம்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் தற்போது 193 நாடுகள் காணப்பட்டாலும், அவைகளில் ஆறு மொழிகள் மாத்திரமே அதன் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் அறபு மொழியும் ஒன்றாகும். அந்தவகையில் 1973 டிசம்பர் 18ம் திகதியன்று ஐ. நாவில் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக அங்கீகாரம் பெற்ற அதே தினத்தை சர்வதேச அறபுமொழி தினமாக ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உலகில் சுமார் 255 மில்லியன் மக்கள் அறபு மொழியை தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆசியா தென்னாபிரிக்கா நாடுகளில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாக வாழும் நாடுகளில் அறபுமொழி அரசகரும மொழியாக உள்ளது. உலகில் அதிகம் பேசப்படும் 30 மொழிகளில் அறபு மொழி ஆறாவது இடத்தை வகிக்கிறது. இன்று தொழில்வாய்ப்பில் கூட அறபு மொழி முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஏனெனில், அதிகமான வெளிநாட்டு மக்கள் வேலைவாய்ப்பிற்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர். இதற்காக இவர்கள் அறபு மொழியில் பேசவும், எழுதவும், வாசிக்கவும் கற்றுக் கொள்கின்றனர். எமது இலங்கை நாட்டிலும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பில் 70 சதவீதமானவை மத்தியகிழக்கு அரேபியநாடுகளுக்கூடாகவே நிவர்த்திக்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எமது இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், வணிக நோக்கில் வந்த அரேபிய வர்த்தகர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட அறபு மொழி, பல தசாப்தங்களாக

இலங்கையின் கல்வித்துறையில் உள்ளீர்க்கப்பட்டு, இலங்கை தேசிய பல்கலைக்கழகங்களிலும், அரசினர் மற்றும் தனியார் பாடசாலைகளிலும் முறைப்படுத்தப்பட்ட கற்கை நெறியாக வியாபித்துள்ளது. இவ்வாறு ஆன்மீக லௌகீக ரீதியில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கும் அறபு மொழி தனது வரலாற்றில் காய்தல்-உவர்த்தல், எழுச்சி-வீழ்ச்சி நிலையில் பரிணாமம் பெற்ற மொழியாகும் என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது.

2. காலனித்துவ காலத்தில் அறபு மொழியின் நிலை

அறபு மொழியானது அல் குர்ஆன் அருளப்பட்ட மொழி, நபிகள் நாயகத்தின் போதனை மொழி மற்றும் மறுமையில் சுவனத்து மொழி என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது, இதனால் இஸ்லாம் பரவிய எல்லா பிரதேசங்களிலும் அறபு மொழி முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. எனவே பல்வேறு தேசங்களிலும் இனங்களிடையே அறபு மொழி வியாபித்ததுடன் பாரசீகம், துருக்கி, உருது, கிழக்கு ஆபிரிக்க மொழிகள் மற்றும் மலேய் போன்ற இன்னோரன்ன பல மொழிகளிலும் அறபு மொழி மிகப் பெரும் தாக்கம் செலுத்தி வந்தது.

உதுமானிய சாம்ராஜ்ய காலத்தில் அறபு மொழி அரசகரும மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென முஸ்லிம்களில் அதிகமானோர் விரும்பிய போதும் முதலாம் உலகப் போரின் பின்னர் துருக்கி தேசத்தில் ஏற்பட்ட அதிகார ரீதியான மாற்றமான சூழல் மற்றும்

இஸ்லாமிய உலகை விட்டும் அத்தேசம் தனிமையடைந்த இக்கட்டான சூழ்நிலை போன்ற காரணிகளால் அநேபிய தாக்கத்திலிருந்து விடுபட, துருக்கிய தேசம் முயன்றது. எனவேதான் அதன் முதல் கட்டமாக துருக்கி மொழியை அறபு மொழியின் தாக்கத்திலிருந்து தூய்மைப் படுத்தும் துரித பணியில் இறங்கியது. அதன்படி, பல மொழியாராய்ச்சி மகாநாடுகளை நடாத்தி முதல் கட்டமாக, சுமார் 13650 துருக்கிய மொழியோடு இரண்டறக் கலந்திருந்த அநேபிய பதங்களை அம்மொழியிலிருந்து வெளியேற்றி பதிலாக துருக்கி மொழியிலே புதிய பதங்களை உருவாக்கப்பட்டதுடன் ஐரோப்பிய மொழிப்பதங்களும் அதனுள் உள்ளீர்க்கப்பட்டன (அன்வர் அல்ஜூந்தி. 1983).

இதனால் உதுமானிய சாம்ராஜ்ய காலத்தில் துருக்கிய தேசத்தில் வெளிவந்த பல்லாயிரக் கணக்கான அறிவியல் மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்த தொகுப்புகளை உள்ளடக்கிய அறபு மொழி செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்த பலம்பெரும் அறிவுக் கருவூலங்களை அத்தேசம் முற்று முழுதாக இழக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையேற்பட்டது. மேலும் அறபு அட்சரங்களுக்குப் பதிலாக இலத்தீன் மொழியை பயன்படுத்தலாயினர்.

இஸ்லாமிய உலகில் அந்நிய ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ சக்திகளின் ஆதிக்கம் செல்வாக்குச் செலுத்திய காலப்பகுதியில் பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், ஒல்லாந்து முதலான மொழிகளின் கால நீட்சியான மோதலுக்கு அறபு மொழி முகங்கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது.

3. மேற்கத்தேய ஏகாதிபத்தியம் அறபு மொழி பரவலைத் தடுக்க முயன்ற வழிவகைகள்

- 1) அறபு மொழி எழுத்து வடிவங்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பிற மொழிகளின் எழுத்துக்களை, இலத்தீன் மொழியின் எழுத்து அட்சர வடிவங்களில் மாற்றியமைத்தல். (இவற்றில் துருக்கிய இந்தோனேசிய மொழிகளை முதன்மைப்படுத்தினர்).
- 2) அறபு மொழி தாய் மொழியல்லாத இஸ்லாமிய நாடுகளில் அங்கிருந்த சுதேச மொழிகளை (அறபு மொழியின் வளர்ச்சியினை தடுக்கும் பொருட்டு) ஊக்குவித்தல். (உதாரணமாக இந்தியாவில் உருது, சமஸ்கிருதம், மற்றும் பங்காளி போன்ற மொழிகள் மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளில் அங்கு பேசப்பட்ட சுதேச மொழிகள்).
- 3) இஸ்லாமியர் ஆட்சிபுரிந்த இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காள தேசம் ஆகிய நாடுகளில் மட்டுமல்லாது, மேற்கு, மத்திய, கிழக்கு ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் ஏகாதிபத்தியத்தின் மொழியினை உத்தியோகபூர்வ மொழியாக ஆக்கியமை.
- 4) அறபை தாய்மொழியாக கொண்ட (Mother Tongue) அநேபிய நாடுகளில் இலக்கண ரீதியான தெளிவான இலக்கண அறபு மொழியை (அல்லுகதுல் புஸ்ஹா) கட்டங் கட்டமாகப் புறந்தள்ளி பதிலாக பேச்சு வழக்கிலுள்ள கொச்சையான அறபு மொழியை (அல் ஆமிய்யாஹ்) எழுத்துத் துறைக்கும் பயன்படுத்த ஊக்குவித்தல் அல்ஜீரியா, எகிப்து, சிரியா, ஈராக், டிபூனிஸியா மற்றும் மொரோக்கோ போன்ற

நாடுகளில் இது நிகழ்ந்தது). (அன்வர் அல்ஜூன்தி. 1983).

4. எதிர்ப்பு மோதல்களும் முறியடிப்புக்களும்

அக்காலத்தில் அல்ஜீரியாவில் அறபு மொழியை முற்றாக ஒழிக்க, ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பாரிய அபாயத்தை முறியடிக்கும் முகமாக, அங்கு மார்க்க அறிஞர்கள் அமைப்பின் தலைவர்களாக திகழ்ந்த அப்துல் ஹமீத் பின் பாதீஸ் மற்றும் அல் பஷீர் அல் இப்ராஹீமி போன்றோர் காத்திரமான பாரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். சுமார் முந்நூறு அறபு பாடசாலைகளை பள்ளிவாயல்களில் உருவாக்கி, இலக்கண முறையிலான அறபு மொழியின் மீள் எழுச்சிக்காக காத்திரமாக பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டனர். இதனைக் குறித்து பிரான்ஸ் நாட்டு வரலாற்றாசிரியர் ஜார்க் யோர்க் குறிப்பிடுகையில் “மொரோக்கோவில் காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியம் எதிர் கொண்ட மிகப் பெரும் எதிர் சக்தியாக அறபு மொழியே விளங்கியது”. ஏனெனில், அறபு மொழிதான் பிரான்ஸ் ஏகாதிபத்திய நடைமுறைகளோடு மொரோக்கோ மக்கள் இரண்டறக் கலப்பதற்கு மிகப்பெரும் தடையாக அமைந்தது (அன்வர் அல்ஜூன்தி. 1983). ஏனெனில் பிரான்ஸ் ஏகாதிபத்தியம் மொரோக்கோவின் மூலைமுடுக்கெங்கும் வாழ்ந்த அரேபிய மக்கள் மற்றும் பார்பரிய இன மக்களிடையே பிரிவினைவாதத்தை தோற்றுவித்த பின்னர் அங்கிருந்த அறபு மொழியின் அந்தஸ்த்தில் பிரன்ஞ்சு மொழியை ஆக்குவதற்கு தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டது (அஹ்மத் அமீன் 1969).

எகிப்து நாட்டிலும் அறபு மொழிக்கு எதிராக பலத்த சிந்தனா ரீதியிலான மோதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1881 காலப்பகுதியில் ஒரு சாரார் அறிவியல் சார்ந்த எழுத்தாக்கங்களை பேச்சு வழக்கிலுள்ள கொச்சையான அறபு மொழியில் (அல் ஆமிய்யாஹ்) பயன்படுத்துமாறு அறபு மொழியின் இலக்கண கடினத்தை முன்னிலைப்படுத்தி பொது மக்களை ஊக்குவித்தனர் (முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன் 1956).

அதேபோன்று, 1902 காலப்பகுதியில் எகிப்தின் பிராந்திய நீதிமன்ற ஆங்கிலேய நீதிபதிகளில் ஒருவரான “வில்மூர்” என்பவர் “கெய்ரோ மொழி” (லுஅதுல் காஹிரா) என்ற பெயரில் ஒரு மொழியை இலக்கண விதிகளுடன் தானே உருவாக்கி சுயமாக முன்வைத்தார். அறிவியல், இலக்கியம் சார்ந்த படைப்புக்களை தான் உருவாக்கிய கெய்ரோ மொழியூடாக படைக்குமாறும் மேலும் அவற்றை இலத்தீன் மொழி எழுத்து வடிவங்களில் எழுதுமாறும் படைப்பாளிகளிடம் கேட்டுக் கொண்டார். இதனை சுட்டிக் காட்டி அங்கு வெளியான (உள்நாட்டு) நாளிதழ்கள் வெகுவாக அவரைச் சாடின. இவரின் அறபு மொழி எதிர்வாதத்தின் உள்நோக்கம், இஸ்லாத்தோடு மோதுவதாகும் என்றும் அவைகள் குற்றம் சுமத்தின (அஹ்மத் அமீன் 1969).

இதே தொடரில், 1926ல் ஆங்கிலேயரான பொறியியலாளர் “சேர் வில்லியம் வெல்கோஸ்” அறபு மொழி எதிர்வாத கோட்பாட்டின் பால் பொது மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். மேலும் பைபிளின் சில

பாகங்களை “எகிப்து மொழிக்கு” மொழிபெயர்த்தார். “சலாமத் மூஸா” என்பவரின் ஏற்பாட்டில் இவரைப் பாராட்டி “சேர்” பட்டமும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார். பொது மக்கள் இச்சிந்தனைக்கு தமது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டிய போதும், இதற்கு ஆதரவாக களமிறங்கவும் சிலர் முன்வந்தனர். அவர்கள் இனவாதம், பிரதேசவாதம் போன்றவற்றை தமது பிரச்சாரத்திற்கு மூலதன சாதனமாகப் பயன்படுத்தினர். இதற்கு துருக்கிய கமாலின் சிந்தனைவாத இயக்கமும் துணை நின்றதை ஈன்று குறிப்பிட முடியும் (முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன் 1956).

5. கல்வித்திட்டம் (Educational System) ஊடாக அறபு மொழிக்கு எதிரான மோதல்

அன்றைய எகிப்தில் கல்வித்திட்டத்தை “டன்லோப்” என்ற பெயரையுடைய ஆங்கிலேயர் வகுத்தார். அத்திட்டத்தையே அன்று ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ ஆட்சிக்குட்பட்ட அனைத்து முஸ்லிம் நாடுகளிலும் காலனித்துவவாதிகள் பின்பற்றினர். இத்திட்டத்தின் பிரகாரம் அறபு மொழி ஆசிரியரின் ஊதியம் (Salary Scale) திட்டமிட்டு வெகுவாகக் குறைக்கப்பட்டது. தாய்மொழியான அறபு மொழி சார்ந்த பாடவிதானம் துச்சமாக கருதப்பட்டது. அறியாமை, பிற்போக்குவாதம், குறுகியதும் வறியதுமான விடயதானம் கொண்ட பாடநெறியாக அங்கு வாழ்ந்த மக்களிடம் வேண்டுமென்றே அறபு மொழி எடுத்துரைக்கப்பட்டது. சினிமா, அரங்கியல், நாவல் மற்றும் சிறுகதை போன்ற கலைத் துறைகளில் அரிதான ஒன்றாக அறபு மொழி மாற்றப்பட்டது. இதன் காரணத்தால்

அறபுத்துறை கவர்ச்சி குன்றிய, அற்பமான கற்கையாகவும் ஏளனமாகவும் கருதப்பட்டது. அறபு மொழி இலக்கண இறுக்கமுடைய மொழியாக சித்தரிக்கப்பட்டே இவ்வாறான மோதல்கள் அதற்கெதிராக கட்டவிழ்க்கப்பட்டன. பதிலாக, ஆங்கில மொழியினை உயர்ந்த கவர்ச்சிமிக்க மொழியாக விளம்பரப்படுத்தவே, தாய்மொழியின் சிறப்பினையும் மகத்துவத்தையும் மறந்த மக்கள் ஆங்கிலத்தின்பால் வெகுவாக ஈர்க்கப்பட்டனர்.

6. மஜ்மஉல் லுகத்துல் அறபிய்யாஹ்வின் நிலைப்பாடு

அறபு மொழி உயர்பீடமாக அன்று கருதப்பட்ட “மஜ்மஉல் லுகத்துல் அறபிய்யாஹ்வ்” விலும் அறேபிய எதிர்வாதம் எதிரொலித்தமை மிகவும் வியப்புக்குரிய விடயமாகும். அப்பீடத்தால் வெளியிடப்பட்ட முக்கியமான சஞ்சிகையில் அறபு பேச்சு வழக்கு மொழி (கொச்சை மொழி) பற்றிய தொடர் கட்டுரைகள் அமைப்பின் உறுப்பினர்களில் ஒருவரான “ஈஸா இஸ்கந்தர்” என்பவரால் தொடராக எழுதப்பட்டது. இவர் தெளிவான இலக்கண அறபு மொழியை (அல்லுஅதுல் புஸ்ஹா) பகிரங்கமாக சாடுவதில் பிரபலமானவர்.

இதைவிட பரிதாபமான விடயம் யாதெனில், கீழைத்தேயவாதியான, ஏகாதிபத்திய சிந்தனையில் திளைத்திருந்த “ஜோப்” என்பவரும் மற்றும் துருக்கியை சேர்ந்த யூத மதப்போதகரான “ஹெய்ம் நோம்” என்பவரும் அறபு மொழி உயர்பீடத்தில் இணைக்கப்பட்டனர். இதைவிட வியக்கத்தக்க

விடயம் யாதெனில், அநேபிய எகிப்து சார்பான பிரதிநிதித்துவ குழுவைச் சேர்ந்த மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான “அப்துல் அஸீஸ் பஹ்மீ பாஷா” 1946 காலப்பகுதியில் அறபு மொழியை இலத்தீன் மொழி எழுத்து வடிவத்தில் எழுதுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இவருடைய வேண்டுகோளை “அறபுமொழி உயர்பீடம்” மூன்று வருட காலமாக தொடரான அமர்வுகளில் பரிசீலித்தது என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன், 1956).

இதன் பிற்பாடு “தவ்பீக் அல் ஹகீம்” அநேபிய நாடுகளில் அறபு மொழி மற்றும் இலக்கிய பீடங்களை திறந்து வைத்து இவற்றுக்கூடாக “அநேபிய அரும்பொக்கிஷம்” மற்றும் “ஜனரஞ்சக இலக்கியம்” எனும் கருப்பொருளில் பல அரங்குகள் அமைத்து தெளிவான மற்றும் பேச்சு வழக்கு அறபு மொழி விருத்திக்கு பாரிய பங்காற்றினார் அவற்றினூடாக உயர் கல்விக்கூட மற்றும் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள் வெளிவரத்துவங்கின. (முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன், 1956).

7. அறபு மொழிக்கு எதிரான பிரச்சாரங்களின் இலக்குகள்

- 1) முஸ்லிம் சமூகங்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தல். (விசேடமாக அநேபியரிடையே) அதாவது அவர்களுக்கிடையே சமயம், மொழி, கலாசாரம் முதலான அடிப்படை அம்சங்களில் பிளவை ஏற்படுத்துதல். அத்தோடு உலகளாவிய முஸ்லிம்களின்

இணைப்புப் பாலமாக விளங்கும் அறபு மொழியின் வளர்ச்சிப் பாதையை துண்டித்தல். (இவைகளின் மூலமாக முஸ்லிம்களிடையே ஒருமைப்பாடு ஒரு போதும் சாத்தியமில்லை என்ற எதிர்பார்ப்பு).

- 2) முஸ்லிம்களுக்கும் அவர்களின் பூர்வீகத்திற்கும் இடையில் தொடர்பைத் துண்டித்தல். இதன்படி அவர்களின் இறைவேதமான அல்குர்ஆனை ஏனைய புராதன இதிகாச கற்பனைக் காவியங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்ற முனைதல் அல்லது அல்குர்ஆனின் போக்கு பழமையான, பிற்போக்கான, நவீன நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாக எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எடுத்துரைத்தல். அத்தோடு சமூகத்தின் முதுசங்கள் அனைத்தும் வழக்கொழிந்தவையாக காட்ட முனைதல். ஏனெனில், அவைகள் தான் முஸ்லிம்களுக்கிடையே இணைப்பையும் பிணைப்பையும் ஏற்படுத்தக் கூடியது. (முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன் 1956).

இவற்றின் விளைவாக, லெபனானிய அறபு பேச்சு வழக்கு மொழி (அல்லஹ்ஜதுல் லபனானிய்யா) என்ற பெயரில் லெபனானில் இன்றுவரை நடைமுறையிலுள்ளது. இதைக் கடைப்பிடிப்பவர்களில் முதன்மையானவராக அறபுக் கவிஞர் “ஸயீத் அக்ல்” என்பவர் விளங்குகிறார். இதன் தீவிரத்தன்மையினால் அங்குள்ள அறபு பேச்சுமொழி இலத்தீன் மொழியின் எழுத்து வடிவங்களில் எழுதப்படுவதாகும். மட்டுமல்லாது,

இம்மொழியில் இலத்தீன் மொழியின் எழுத்து வடிவங்களில் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்படும் வாராந்த பத்திரிகை கூட வெளியிடப்படுகிறது. இதே போன்று "மூரிஸ் அவாத்" என்ற பெயரையுடைய அறபுக் கவிஞர் தனது கவிதை தொகுப்பையும் இம்மொழியில் வெளியிட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

8. அறபு மொழியை குறைத்து மதிப்பிடும் நடவடிக்கைகளாக கீழ்வருவனவற்றை அவதானிக்க முடிகிறது

- 1) மிக மோசமான, கொச்சையான மொழிநடையிலும், அறியாமைக் காலத்து மூடத்தனமான கொள்கைகள் மற்றும் கருத்தியல்களின் அடிப்படையிலும், நாடக மற்றும் கலையரங்குகளை நாடாத்துதல். இதனூடாக, கட்டாயமாக வழக்கொழிந்து போகவேண்டிய, செவியேற்பதற்கே மிகவும் கடினமான கொச்சையான பதங்களை உயிர்ப்பிக்க எத்தனித்தல்.
- 2) சரியான இலக்கண ரீதியான அறபு மொழியை பேசத் தெரியாத தலைவர்கள், மிக நீண்ட நேரம் உரையாற்ற விளைவதும், அதே சமயம் அவர்களது உரையில் சரியான மொழிநடையுடன் கொச்சை மொழிகளும் இரண்டறக் கலந்திருத்தல்.
- 3) ஏகாதிபத்திய காலனித்துவ அதிகாரிகளை முற்று முழுதாக பின்பற்றி நடப்பவர்களும், தமது தனித்துவத்தை பிறருக்கு

தாரைவார்த்துக் கொடுத்தவர்களும் தமது உரை அறபு மொழி தவிர்ந்த ஏனைய மொழிகளில் அமைவது, தமக்கு மகிமையையும், சிறப்பையும் மென்மேலும் அதிகரிக்கச் செய்யும் எனக் கருதுதல்.

- 4) உயர்தர வர்க்கத்தினர் (Hierarchical people) எனக் கருதப்படும் சிலர், தமது தாய்மொழியான அறபுமொழி நவநாகரிக சொற்பிரயோகங்கள், அறிவியல் சார் கலைச் சொற்றொடர்களுக்கு முன்னால், தாக்குப் பிடிக்கும் தன்மையை இழந்து விட்டதாக நம்புதல்.

இவை தவிர, காலனித்துவ காலத்தில் அறபு மொழி அறிவியல் மற்றும் இலக்கிய துறைகளில் பிற்போக்காக கருதப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாது, பாதைகளில் போடப்பட்டிருந்த பொது விளம்பரங்கள், வாத்தக காட்சியறைகளின் பெயர்கள், தடித்த எழுத்துக்களில் பிழையாக எழுதப்பட்டு காட்சிப்படுத்தப்பட்டமை மிக மனவேதனையைத் தரும் விடயமாக உணரப்பட்டது. (அப்துர் ரஹ்மான் ஸக்கி, 1948).

9. எழுச்சியை நோக்கிய அறபு மொழி

இத்தகைய இக்கட்டான சூழ்நிலைகள் இருந்தபோதும், மற்றொரு புறத்தில், தெளிவான அறபு மொழியும் அதன் பாரம்பரியமும் வரலாறு முழுவதும் பேணப்பட்டமையானது, இம்மொழியின் மகத்துவத்தையும் மகிமையையும் எடுத்துரைக்கிறது. இதை "முஹம்மத் பஹ்ஜத்

அல் அதரி” என்ற ஈராக் நாட்டைச் சேர்ந்த அறேபிய கவிஞர் தமது கவிதையில் குறிப்பிடுகையில்,

”எனது தாய்மொழியை என் உயிராக
நேசிக்கிறேன்...

என் மனம் அதை (நினைத்துப்) பாடுகிறது...

அதன் நேசமே (மொத்தத்தில்) என்
ஆன்மா...

என் வாசம்...

என் செல்வம்...

அதற்கு (பூரண) சந்திரனுக்கு ஏற்படுவது
போன்றே

(இரு நிலைகள்) ஏற்படுகின்றன...

அதனால் தான் சில சமயங்களில்

அதனை கிரகண நோய் பீடித்தாலும்

அதன் பிரகாசமே என்றும் நிரந்தரமாய்

ஒளிரக்கூடியது”

என்று தனது தாய்மொழியை சிலாகித்துப் பாடினார் (முதக்கிராத்துல் ஹாஜ் அமீன் அல் முஷைனி).

இதனடிப்படையில், சுமார் 30க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் மற்றும் உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்தும் வருகை தந்திருந்த அறிஞர்கள் கலந்து கொண்ட சர்வதேச அறபு மொழி மகாநாடு ஒன்றினை 1988/03/17ல் ஆரம்பித்து மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து

பாகிஸ்தான் கராச்சி நகரில் நடாத்தப்பட்டது. இம்மகாநாட்டின் பணிக்கூற்றாக அல்குர்ஆன் வாசகமான ”நீங்கள் சிந்திப்பதற்காக இந்த அல்குர்ஆனை அறபு மொழியில் நாம் தான் இறக்கி வைத்தோம்” (அல்குர்ஆன் 15 : 9) அமைந்திருந்தது.

அத்துடன் அதன் கருப்பொருளாக பின்வரும் 5 அம்சங்கள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. அவையாவன:

- 1) இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்தும் சாதனம் என்ற வகையில் அறபு மொழியின் வகிபாகம் (Role).
- 2) இஸ்லாமிய நாடுகளுக்கிடையே அறபு மொழி கற்பித்தலில் காணப்படும் ஒத்துழைப்பு (Cooperation) மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு (Coordination).
- 3) முஸ்லிம்களிடையே அறபு மொழியை பரப்புவதில் அல்குர்ஆனின் வகிபாகம் (Role).
- 4) அறபு மொழி கற்பித்தலில் நவீன ஊடக சாதனங்கள் (Media) மற்றும் (தொழில்) நுட்பங்கள் (Techniques).
- 5) அறபு மொழியை பரப்புவதில் அறேபியல்லாதோரின் வகிபாகம் (Role).

10. முடிவுரை

எனவே அறபு மொழி தனது வரலாற்றில் பற்பல போராட்டங்களை சந்தித்து காய்தல் மற்றும் உவர்த்தல் நிலையில் பரிணாமம் பெற்ற சர்வதேச மொழி என்பதை மேற்சொன்ன விடயங்கள் மூலம் தெளிவாகிறது. இவ்வாறாக எதிர்ப்பு ஆதரவு என்னும் உயிரோட்டமான இருமுனைக் களங்களையும் கண்ட அறபுமொழி பிரதானமாக அல்குர்ஆன் அருளப்பட்ட ஊடகம் என்பதனால், முஸ்லிம்கள் வாழும் அறேபிய நாடுகளிலும், அறேபியல்லாத நாடுகளிலும் போசிக்கப்பட்டு விருத்தியடைந்து வருகிறது என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது என்பதை ஆணித்தரமாக கூற முடியும்.

இந்த அறபு மொழியின் விருத்திக்காக பல நாடுகளில் சர்வதேச சங்கங்கள், அமைப்புகள், இணைய தளங்கள், ஆய்வு மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகள், பல்கலைக் கழகங்கள், கலையரங்குகள், நூலகங்கள், சஞ்சிகைகள் மற்றும் பல வெளியீடுகள் உலகின் நாலாபாகங்களிலும் பரவலாக வியாபித்திருப்பது அதன் சிறப்புத் தன்மைக்கு மகத்தானதோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1) அல்குர்ஆன்

2) அன்வர் அல்ஜுந்தி. 1983. சர்வதேச இஸ்லாமும் ஏகாதிபத்தியமும். முதலாம் பதிப்பு. வெளியீடு தாருல் கிதாப் அல்லெபனானி. பெய்ருட்.

3) அஹ்மத் அமீன் 1969 தீவானுல் ஹாபிழ் இப்றாஹிம். முதலாம் பதிப்பு பெய்ருட் பாகம் 1 பக்கம் 253

4) அப்துர் ரஹ்மான் ஸக்கி 1948. மத்திய கிழக்கு நாடுகள் பொருளாதார மற்றும் இராஜதந்திர நிலைப்பாடுகள் பற்றிய பூரண ஆய்வு. முதலாம் வெளியீடு எகிப்து. மக்தபதுன்னஹ்ழா.

5) இலால் அல்பாசி 2010 இஸ்லாமிய ஷரீஆவை பாதுகாத்தல். முதலாம் பதிப்பு பெய்ருட் வெளியீடு தாருல் கிதாப் அல்லெபனானி

6) முஹம்மத் முஹம்மத் ஹுஸைன் 1956 தற்காலத்தில் இலக்கியத்தின் போக்குகள். 4ம் பதிப்பு கெய்ரோ வெளியீடு முஅஸ்ஸஸுதர் ரிஸாலாஹ்

7) முதக்கிராத்துல் ஹாஜ் அமீன் அல் முஷைனி. பலஸ்தீன் சஞ்சிகை இதழ் இலக்கம் 147

8) முஹம்மத் அல் ஹஸ்ஸாலி. இஸ்லாமிய வாழ்வில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள். முதலாம் வெளியீடு எகிப்து. தாருன்னஹ்ழா.

9) ஜோர்தானிய மஜ்மஉல் முஅதில் அறபிய்யாஹ் சஞ்சிகை. பக்கம் 80, 81

10) ஹில்மி முஹம்மத் அல் காஹத். 10வது சிலுவைப் போர். முதலாம் வெளியீடு. பெய்ருட். தாருல் இ.திஸாம்.

